

Barcelona, 8 de setembre del 1943

Sr. D. Francesc Fajó
Jemp.

Estimat Mestre:

Fa ja uns quants dies que volia adreçar-li unes ratlles, però dia darrera dia ho he deixat per l'endemà sense que, fins avui, realitzés els meus propòsits.

Aquest any, gràcies a Déu, no tinc de molestar-lo sollicitant-li un consell. La finalitat, doncs, d'aquestes ratlles es, simplement, caludar-lo. És de suposar que per aqueixes terres disfruteu d'una temperatura molt més agradable que la nostra, ja que per aquí la calor ens fa el viure gairebé impossible i sobretot pels que hem de correr tot el dia adelferats darrera de les nostres ocupacions. I Déu vulgui que no minvisi. El que desitjaria és poder arribar a fer una selecció i que-
dar-me amb les que ningú més remuneradores i menys feiugues.

I vostè, és de suposar que, no perd el temps. La seva inspiració deu fruitar en realitats magnífiques que, algun dia tindrem la sort de conèixer i aplaudir.

En Manuel Ramon es torna cada dia més entremaliat. Des de que camina pel la montserrat no pot fer res perquè tot el sant dia ha de correr darrera d'ell per vigilar-lo. I tanta feina com té per fer, car el diu correr i s'apropa cada vegada més la data de la naixença del nostre segon fill. És convenient que si el nostre hereu creix en edat i en entremaliadura com fins ara, serà dels que farà tronar i ploure.

La montserrat m'encarrega una cordial salutació per vostè, i jo li prego vulgui presentar els meus respectes a la seva muller, i en certen avol amic i fidel servidor

Manuel Serra i Puig

R3060